

blev nævnt af det ærede Medlem fra Stubbe-
købing, at vi havde en fortrinlig Vej-
ordning fra 1793. Men det kunde jo dog
være, at der, hvis man ikke har haft Lej-
lighed til at beskæftige sig med det Spørgs-
maal siden den Tid, nok kunde være et
eller andet at rette i den. Der er sket
ikke faa Forandringer i Vejfærdselen i de
100 Aar, der ere gaaede, og vi have sikkert
nu knap saa megen Tid, og maa skynde
os lidt mere end vore Forfædre for 100
Aar siden, saa det var ikke saa urimeligt,
om man netop af den Grund tog hele
Sagen op til samlet Behandling.

Justitsministeren (Rump): Oprindel-
sen til det foreliggende Lovforslag er et
Forslag, der i Aar er blevet udarbejdet af
Bestyrelsen for en her i Kjøbenhavn væ-
rende Forening, der kaldes Cyklestifor-
eningen. Denne Forening ønskede dette
Forslag frem og kom med et Andragende
om, at det maatte blive foranlediget op-
højet til Lov. Det Forslag, som her fore-
ligger, er helt igennem det samme For-
slag, undtagen paa tre Punkter, hvor der
er gjort Forandringer, et Punkt, som er
aldeles uvæsentligt, et andet er af noget
større Betydning, som jeg senere skal
komme til at omtale. At denne køben-
havnske Forening, der hovedsagelig repræ-
senterer Cyklister, der drive Cyklekørslen
som Sport, kunde ønske at faa ensartede
Regler for Cyklekørsel over hele Landet,
undrer mig ikke i mindste Maade; det kan
man overmaade let forstaa. Jeg fandt mig
imidlertid foranlediget til at svare Besty-
relsen, at jeg ikke fandt tilstrækkelig Føje
til at tage dette Andragende til Følge,
hvilket jeg motiverede paa den Maade: At
der ikke forelaa tilstrækkelig Føje til ved
Lov at indskrænke den Kommunalbestyrel-
serne tilkommende Ret til gennem Politi-
vedtægter at regulere Cyklekørselen paa
samme Maade som al anden Kørsel og
Ridning. Jeg kan ikke skønne, at der er
nogen Grund til paa dette Punkt mere end
med Hensyn til Færdsel ved Kørsel og
Ridning at fratage Kommunalbestyrelserne
den Ret, de have, til at medvirke til at
give de derhenhørende Bestemmelser.
Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne
(Osc. Hansen) omtalte, at Cyklekørselen
havde udviklet sig saaledes, at Cyklen i de
allerfleste Tilfælde maatte betragtes som
et Arbejdsredskab eller et Rekreationsred-
skab. Ja, det er netop det samme, som
ogsaa gælder med Hensyn til Heste og
Vogne, at deres Hovedbetydning have de
ved deres Benyttelse, dels til Arbejde, dels

til Fornøjelse. Der er ikke nogen Grund
til, forekommer det mig, at følge andre
Principper med Hensyn til denne Færdsel
pr. Cykle end dem, der gælde med Hen-
syn til anden Færdsel, og som ere, at det
hovedsagelig tilkommer vedkommende kom-
munale Bestyrelse for Kommunens Be-
boere, og dem, der mest færdes i Kommu-
nen, at fastsætte Reglerne ved Vedtægten,
der da ogsaa kommer til at gælde for
andre, der tilfældigvis komme til at færdes
i Kommunen, og som da, for saa vidt det
har nogen Betydning for dem, maa gøre
sig bekendt med Reglerne. Forholdet med
Hensyn til Cyklisterne er naturligvis nu
over hele Landet det, at de fleste Cyklister
færdes paa deres Cykle inden for deres
Hjemstavn, medens de, som komme uden
for deres egen Jurisdiktion, ere i afgjort
Mindretal. Den ærede Ordfører udtalte
rigtignok den Formening, at denne Lov
ikke skulde kunne siges at indeholde
noget Indgreb i det Selvstyre, som var til-
lagt de kommunale Bestyrelser. At han
er kommen ind paa dette Punkt, antager
jeg er, fordi han har kendt den Maade,
hvorpaa det før nævnte Andragende blev
besvaret af mig. Men her svæver rigtignok
den ærede Ordfører i en Vildfarelse, naar
han tror, at Kommunalbestyrelsernes Ind-
flydelse paa dette Punkt er af saa ganske
overordentlig ringe Betydning. Efter den
af den ærede Ordfører citerede Lov af 4de
Februar 1871 er Forholdet det, at der i
Købstederne skal findes Politivedtægter,
som give Regler for vissé Forhold, deriblandt
ogsaa Regler med Hensyn til, hvad der kan
bevirke Fare for Færdselen paa Byens
Gader og Veje. Der er det bestemt, at
der skal være Vedtægter, og at disse Ved-
tægter skulle gives af Amtmanden, efter at
han har indhentet Erklæring fra Kommu-
nalbestyrelsen. Nu mener den ærede
Ordfører, at det i saa Fald ikke har
stort at betyde med Kommunernes
Indflydelse, men at det i Virkeligheden er
Amtmanden, der træffer Bestemmelse. Nej
saaledes forholder det sig i Virkeligheden
ikke. Fra første Færd blive disse Udkast
til Politivedtægter naturligvis udarbejdede
under Medvirkning af Politimesteren, der i
de allerfleste Tilfælde tillige er Borgmester,
saa blive de forhandlede mellem vedkom-
mende Kommunalbestyrelse og Amtmanden,
og derpaa blive de forelagte Justitsmini-
steren, hvorefter de endelig udkomme. Naar
der saa senere bliver Tale om Udarbejdelse
af ny Politivedtægter — og det er
noget, som navnlig i de Byer, der udvikle
sig hurtigt, er meget almindeligt, jeg an-